

Prenos posmrtnih ostankov grofa Janka Draškoviča. Lanski obči zbor »Matice Hrvaške« je sklenil, da se čim prej iz Gorenje Radgone na Štajerskem prenesó posmrtni ostanki grofa Janka Draškoviča Trakošćanskega, ustanovitelja in prvega predsednika »Matici Hrvaški«. Slavnost se bode vršila ta mesec, in sicer po tem-le redu: Dne 12. t. m. se izkoplje truplo in položi v krsto, prihodnjega dne se prenese v cerkev Sv. Petra v Gorenji Radgoni, da se ondu obslužijo svečane zadušnice, dne 14. se odpelje krsta s prvim jutranjim osebnim vlakom južne železnice (ob 4. uri 20 min.) na Spielfeld, Maribor, Celje in Zidani Most v Zagreb, kamor dospě s popoldanskim vlakom (ob 4. uri 30 min.) na južni kolodvor; odtod se prepelje še tisti večer na državni kolodvor. Dne 15. rženega cvéta zjutraj ob 7. uri bode svečani izprevod z državnega kolodvora v stolno cerkev, kjer se bodo ob 8. uri brale svečane zadušnice, in odtod na centralno pokopališče na Mirogoj, kjer položé ostauke Draškovičeve med njega ilirske sodruge v arkado za »hrvaške preporoditelje«. — Zavodi in društva, ki se hoté ali korporativno ali po odposlanstvih udeležiti tega izprevoda, zglasé naj se vsaj do dne 8. t. m. pri upravi »Matice hrvaške«.

Gunduličev spomenik. Odbor za Gunduličev spomenik naznanja, da se dne 26. t. m. ob 10. uri zjutraj odkrije Gunduličev spomenik v Dubrovniku, krasno delo kiparja *Rendiča*. Spomenik je okrašen ob stranéh s štirimi basreliefi, izmed katerih prikazuje prvi zmagovalca Vladislava, drugi dubrovniško Slobodo; na tretjem je vpodobljen prizor, ko Kizlaraga odvaja Sunčanico, hčer Ljubdragovo (»Osman«, VIII. spev), in na četrtem prizor, ko sv. Vlaho, zaščitnik mesta Dubrovnika, blagoslavlja krščanske junake. — Udeležba pri tej slavnosti bode velikanska, kakor se spodobi spominu genijalnega pesnika.

Slovanske starine. Lani se je ustanovila pri carskem arheološkem društvu v Moskvi posebna komisija, ki namerja proučiti slovanske starine v ónem širokem zmislu, kakor ga je započel slovec Šafařík. V nje področje spada torej arheologija in zgodovina posamičnih slovanskih plemen, takisto njih književnost in jezik, kolikor se namreč tičeta slovanskih starin. Komisija vabi i posamičnike i društva na sodelovanje, bodisi da se ji pošiljajo primerni nasveti, bodisi učena dela in občasna izdanja. Naslov: Imperatorskoe moskovskoe arheologičeskoe obščestvo v Moskvi.

Listnica. Dolorosus, Nezrelo, misel obrabljena. — Tone na B. Vi ne poznate metrike niti po nje začetnih pojnih! Kakšna pa je Vaša »poezija«, o tem samó ta-le vzgled:

»Ti pa, luna, kdaj popelješ
S svitom zopet me do nje?
Kdaj se, dragi čas, povrneš,
Kdaj spolnite se želje?»

Človek bi malone mislil, da ste mesečni! — Slavko. Take stvari niso za nas. — Davorinov. Jednega ali dva; sicer pa nadaljujte, bomo videli.

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoj
vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrť leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Izdajatelj Janko Kersnik. — Odgovorni urednik dr. Ivan Tavčar.

Upravništvo »Národna Tiskarna« Kongresni trg št. 12, v Ljubljani.

Tiska »Národna Tiskarna« v Ljubljani.

† Ljudevit pl. Vukotinović. — Še meseca sušca so pokopali Hrvatje v Zagrebu slavnega Ilirca Ljudevita pl. Vukotinoviča. Pokojnik, porojen v Zagrebu dné 13. prosinca 1813. leta, bil je po dovršenih praviških naukíh beležnik županijski, čuvar národnega muzeja in potem véliki župan križevaški. Vukotinović je v ilirski dóbi mnogo deloval ter budil národno zavest s pesmijo in prozo. Pisal je marljivo v Gajevo »Danico«, Vrazovo »Kolo« in pozneje v »Neven«. A sam je uredoval od leta 1859.—1862. »Leptir« in pesmi »Trnule«. Bavil se je tudi z bilinstvom ter je napisal med drugimi: »Priroda i smrt«, »O promjenljivosti bilina i postanju novih vrsti«, »O descendenciji i rodoslovju bilina«, a z akademikom Schlosserjem krasno delo »Flora Croatica«. Znanstveni njegovi spisi so večinoma tiskani v »Radu« jugoslovanske akademije, kateri je bil pokojnik od leta 1867. pravi član.

Med drugimi je napisal in izdal povesti: »Štitonoša«, »Novi vojvoda«, »Pripovedke« dva zvezka; drami »Golube« in »Zadnji kipe«; pesmi »Ruže i truje«. — Pisal je tudi v »Gospodarski list«; sploh je bil zelo delaven, dokler ni stopil popolnoma v politíški tabor in je takó prestal delovati na kúježnem polji. — Vukotinović je umrl dné 17. sušca v Zagrebu. —o.

† Dr. Gjuro Pilar. Dné 19. vélikega travna je umrl v Zagrebu dr. Gjuro Pilar, vseučiliški profesor in član jugoslovanske akademije. Porojen leta 1846. v Brodu, dovršil je svoje studije v Bruselji in Parizu, leta 1870. pa prišel v Zagreb, kjer so ga imenovali za pristava národnega muzeja. Ondu je uredil geološke in mineraloške zbirke, bil leta 1874. imenovan za ravnatelja geološkemu oddelku narodnega muzeja, leta 1875. pa za rednega profesorja geologije in mineralogije na zagreškem vseučilišči. Pilar je bil izvrsten učitelj in svetovno izobražen učenjak, čegar ime sloví daleč izven domovine.

Prenos posmrtnih ostankov grofa Janka Draškoviča. Predno izpregovorimo o krasni spominski slavnosti, katero je minulega meseca praznoval národ hrvaški, bodo naj navedeni najvažnejši življenjepisni podatki o plemenitem Ilirci, vzglednem rodoljubu grofu Janku Draškoviči. Porojen je bil dné 20. vinotoka 1770. leta v Zagrebu, dovršil prve nauke v rodnem mestu, vseučiliške studije pa na Dunaji. Po tedanjem običaji hrvaških plemičev je stopil v cesarsko vojsko in se kot kavalerijski častnik udeležil obleganja belgrajske trdnjave leta 1789. Služil je v vojski osemnajst let, bil imenovan za komornika in majorja, potem pa je ostavil vojaško službo, ker si je po nesreči zlomil nogo. Udeleživši se še hrvaškega vstanka leta 1809., napotil se je v Pariz, kjer je mnogo občeval s knezom Sorkovičem, Hrvatom iz Dubrovnika, in srbskim rodoljubom Savo Tekelijem. Leta 1832., torej v 62. letu dóbe svoje, vrnil se je v Zagreb, in takrat se je pričelo njega neumorno delovanje za blaginjo národa hrvaškega, njega edinost, emancipacijo in napredovanje na podlagi národnega jezika. Duhovit pisatelj, pesnik in voditelj mladih »Ilircev«, ustanovil je leta 1838. »Ilirsko čitalnico« v Zagrebu, osnoval v nji leta 1840. národno gledališče, leta 1841. ustanovil gospodarsko društvo in národni muzej, leta 1842. pa »Matico Ilirsko«, ki se je leta 1874. izpremenila v »Matico Hrvasko«. Potujočega v Gleichenberg, dohitela je že šestinosemdesetletnega možá nagla smrt v Radgoni dné 14. ržénega cvéta 1856. leta. Umrl je v rodbini Schraflovi in bil položen v rodbinsko rakev te rodbine, kjer je počival nad 37 let. —

Prenos posmrtnih ostankov grofa Janka Draškoviča, kakor ga je sklenila »Matica Hrvaska« na svojem lanskem občem zboru, zvršil se je tako sijajno, da Zagreb že dolgo ni videl tolikega sijaja. Truplo se je izkopalo dné 12. m. m. in potem prepeljalo v Zagreb, kjer se je dné 14. m. m. izpreveda na Mirogoj udeležilo vse, kar je sploh odličnega v Zagrebu; zastopan pa je bil tudi naš národ po odposlanstvih »Matice Slovenske«, »Družbe sv. Cirila in Metodae«, celjske čitalnice, ljubljanskega in celjskega

»Sokola«. Ko je na kolodvoru prof. H. Badalić dogovoril krasno svojo pesem »Prahu Janka Draškovića«, dvignili so krsto in ves veličastni izprevod se je odpravil proti kolodvoru. Vse hiše, kjerkoli je šel, bile so okrašene z zastavami, po vseh ulicah so gorele svetilnice. Izprevod je vodil dr. Rački s štirimi duhovniki. V stolni cerkvi je škof Gugler iz nova blagoslovil truplo in obslužil sv. mašo zadušnico. Na pokopališču je šest odličnih »Matičarjev« preneslo krsto do ilirskih arkad, in po odpeti nagrobnici je predsednik »Matice Hrvaške«, prof. T. Smičiklas v izbornem govoru preslavljajal Draškovića ter mu zaklical poslednji pozdrav v slovo. S tem se je dovršila svečanost, s katero je »Matica Hrvaška« kar najsijajneje poslavila svojo petdesetletnico in spomin prvega svojega predsednika. — Hrvaško vseučiliško literarno društvo »Zastava« je o tej priliki izdalo prelepo knjižico v spomin grofa Draškovića, katero je po delu prof. Smičiklasa spisal član »Zastavin«, Dragan Boranić. Mi svoje čitatelje posebno opozarjamo nanjo. Stane samo 10 kr.

Stoletnica Jana Kollárja. Dunajski Slovani so dné 29. vélikega travna sijajno poslavalili spomin Jana Kollárja, glasnika slovanske vzajemnosti. Takisto se bode praznovala te dni stoletnica med Kollárjevimi rojaki v Turčanskem Sv. Martinu in v Mošovcích, rodnem kraju Kollárjevem. Sestavil se je mimo tega odbor slovaških rodoljubov, da se osnuje Kollárjeva ustanova za podporo siromašnih slovaških dijakov, ki se učé na srednjih in visokih šolah. Odbor hoče tudi kupiti rodno hišo Kollárjevo in dostojno označiti mesto, kjer se je porodil prvi buditelj slovanske zavesti in vzajemnosti. Dobrovoljni doneski naj se pošiljajo uredništvu lista »Narodnie Noviny« v Turčanskem Sv. Martinu (Turócz — Sz. Márton).

Štiristoletnica »Obodske štamparije«. Ta mesec se bode v Črni Gori praznovala lepa kulturna slavnost v štiristoletni spomin, da se je ustanovila obodska tiskarna. Vzpored je določen takó-le: 1. Glavna proslava bode na Cetinji in na Obodu dné 14. in 15. t. m. 2. Potem se z Oboda priredi izlet v Podgorico in na Dukljo, preko skaderskega jezera in Crnojevića Rijeke pa bode povrat na Cetinje. 3. S Cetinja izlet na Lovćen. Vsa slavnost bode trajala štiri ali pet dnij. Gostom bodeta v Kotoru na uslugo dva odbornika. Kdor se namerja udeležiti slavnosti, zglaší se odboru vsaj deset dnij pred proslavo. — Poročajo, da pošlje kazansko vseučilišče, katero je kneza Nikolo izvolilo za svojega častnega člana, pri tej priliki na Cetinje posebno deputacijo, da izroči knezu dotično diplomu.

Slovník języka pomorskiego czyli kaszubskiego se imenuje znamenito filološko in etnografsko delo, katero je spisal poljski učenjak *Stefan Ramułt*. Doslej je izšel prvi del, obseza joč šest obširnih poglavij. Kašubi so ostanki polabskih Slovencev in govoré poljsko narečje; vsega skupaj jih je še okolo 170.000. Krakovska akademija je prisodila Ramułtovemu delu častno nagrado.

Odbor „Matice Slovenske“ se je konstituiral takó-le: predsednik je prof. *Fr. Levce*, I. podpredsednik *dr. Fr. Lampe*, II. podpredsednik župan *P. Grasselli*, blagajnik *dr. J. Stare*; ključarja sta *dr. J. Janežič* in prof. *A. Kržiž*.

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Izdajatelj **Janko Kersnik**. — Odgovorni urednik **dr. Ivan Tavčar**.

Upravništvo »Národna Tiskarna« Kongresni trg št. 12. v Ljubljani.

Tiska »Národna Tiskarna« v Ljubljani.